

AELIANUS/AELIAN

De Romeinse geleerde Aelianus leefde in de 2e eeuw na Christus (160-230) en is de auteur van een werk dat, als het in het Nederlands zou zijn verschenen, *Over de bijzonderheden van dieren* zou kunnen heten. Het bestaat uit zeventien zogenaamde 'boeken', waarin te hooi en te gras allerlei zaken over alle mogelijke dieren staan opgesomd. Aelianus verzamelde dergelijke gegevens van Griekse geleerden, van wie sommigen - zoals de beroemde Aristoteles - persoonlijke observaties hebben verricht in de natuur, observaties waaraan in de loop der tijd allerlei merkwaardige zaken zijn toegevoegd. Ook over slangen heeft Aelianus veel te vertellen. Als we een bladvulling nodig hebben, zult u een stuk-je over slangen uit 'Aelianus' aantreffen. Voor wie geïnteresseerd is in Aelianus' werk: Aelian, *On the characteristics of animals*. With an English translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971 (I), 1969 (II), 1972 (III).

In de rivier de Indus komen geen wilde schepselen voor. Het enige wat erin geboren wordt is een slang, zo zeggen ze, zo een zoals voortgebracht en gevoed wordt door bomen. Maar deze schepselen bereiken een lengte van wel zeven el (ca 4 m), hoewel er ook kleinere

The Roman scientist Aelian lived in the second century AD (160-230). He is the author of a book that, had it been published in English, probably would have been titled *On the peculiarities of animals*. The work consists of seventeen so-called 'books' in which randomly all kinds of facts on many different animals are listed. Aelian collected these facts from Greek scientists of which some, like the famous Aristotle, had recorded personal observations of animals in the wild. Observation to which, over time, many strange notes were added. Also on snakes Aelian had much to say. In the coming issues of *Litteratura Serpentium* you may now and again find a small piece of information on snakes, taken from Aelian. Particularly so whenever we need a small piece of text to fill a page. For those who are interested in the works of Aelian: all text is taken from 'Aelian, *On the characteristics of animals*', with an English translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971 (I), 1969 (II), 1972 (III).

The river Indus is devoid of savage creatures; the only thing that is born in it is a worm, so they say, in appearance like those that are engendered in, and feed upon, timber. But these creatures attain to a length of as much as seven cubits,

en grotere exemplaren te vinden zijn. Hun omvang is van dien aard, dat een tienjarige jongen hen amper zou kunnen omvatten met zijn armen. In de bovenkaak hebben zij één enkele tand, een andere staat in de onderkaak, en beide zijn vierkant en ongeveer 45 cm lang. En de kracht van hun tanden is zodanig, dat zij met het grootste gemak alles wat zij tussen hun tanden krijgen, kunnen kraken, of het nu een steen of een wild of tam dier is. Overdag leven ze op de bodem van de rivier, terwijl ze zich wettelen in de modder en de drab. Daarom zie je ze nooit. Maar 's nachts komen ze aan land en wat ze ook ontmoeten, of het nu een paard, os of ezel is, ze verbrijzelen het en slepen het naar hun verblijfplaats en eten het op in de rivier, waarbij ze elk onderdeel verslinden met uitzondering van de pens. Maar als ze overdag last hebben van honger en er zou een ka-meel of een os komen drinken aan de oever, dan glijden ze er heimelijk op af en grijpen hem stevig bij zijn lippen, slepen hem met de uiterste krachtsinspanning mee en met pure kracht trekken ze hem in het water, waar ze een feestmaal met hem aanrichten. Elk exemplaar heeft een huid die wel twee vingers dik is. Op de volgende manieren kunnen ze gejaagd en gevangen genomen worden: laat een flinke, sterke haak aan een ijzeren ketting zakken en bevestig daaraan een touw van witte vlas van één talent gewicht (ca 36 kg), en wikkel wol om zowel de ketting als het touw om te voorkomen dat de slang beide doorbijt. Bevestig aan de haak een lam of een geitje en laat dat alles in de rivier zakken. Zeker dertig mannen moeten het touw vasthouden en elk van hen heeft een werpspies, klaar om te gooien, en een zwaard aan zijn zijde. Houten knuppels staan grijpklar

though one might find specimens both larger and smaller. Their bulk is such that a ten year old boy could hardly encircle it with his arms. A single tooth is attached to the upper jaw, another to the lower, and both are square and about eighteen inches long; and such is the strength of their teeth that they can crush with the greatest ease anything that they get between them, be it stone, be it animal, tame or wild. During the daytime they live at the bottom of the river wallowing in the mud and slime; for that reason they are not to be seen. But at night they emerge on to the land and whatever they encounter, whether horse or ox or ass, they crush and then drag down to their haunts and eat it in the river, devouring every member of the animal excepting its paunch. If however they are assailed by hunger during the day as well, and should a camel or an ox be drinking on the bank, they slide furtively up and seizing firmly upon its lips, haul it along with the utmost force and drag it by sheer strength into the water, where the feast upon it. Each one is covered with a hide two fingers thick. The following means have been devised for hunting and capturing them. Men let down a stout, strong hook attached to an iron chain, and to this they fasten a rope of white flax weighing a talent and they wrap wool round both chain and rope to prevent the worm biting through them. On the hook they fix a lamb or a kid, and then let them sink in the river. As many as thirty men hold on to the rope and each of them has a javelin ready to hurl and a sword at his side. Wooden clubs are placed handy, should they need to deal blows, and these are of cornel wood and very hard. Then when the worm is secured on the hook and has swallowed the bait, the

voor het geval er klappen uitgedeeld moeten worden; deze knuppels zijn van kornoeljihout en dus erg hard. Wanneer nu de slang vastzit aan de haak en het lokaas heeft ingeslikt, trekken de mannen haar aan land en na haar gevangen en gedood te hebben, hangen ze haar in de zon gedurende dertig dagen. Van het lichaam druppelt een dikke olie in aardewerk kannen. Iedere slang levert wel tot tien cotylae op (ca. 5 pints, ca. 3 liter). Deze olie verzegelen ze en brengen die naar de Indiase koning. Niemand anders mag ook maar een druppel van deze olie hebben. De rest van het kadaver is verder nutteloos. De olie heeft de volgende eigenschappen: zou je een stapel hout willen verbranden en de as willen verstrooien, sprenkel er een cotyle over en je laat het daarmee ontbranden zonder er eerst een vonkje bij te hebben gehouden. En als je een mens of een dier zou willen verbranden, giet dan wat olie over hem heen en hij staat meteen in brand. Op deze manier, wordt er verteld, neemt de Indiase koning zelfs steden in die tegen hem in opstand zijn gekomen. Hij wacht geen stormrammen of belegeringstorens of andere strijdmiddelen af, want hij steekt ze in brand en neemt de inwoners gevangen. Hij vult aardewerk kruiken met olie, ieder met een inhoud van één cotyle, verzegelt ze en slingert ze van boven tegen de poorten aan. Als de kruiken de muren raken, versplinteren ze en de olie komt vrij. Vuur wordt dan over de deuren gegoten en niets kan het blussen. En het verbrandt wapens en vechtenden, zo geweldig is zijn kracht. Het wordt echter verminderd en geblust als er bakken afval over worden uitgegooid. Dit is het relaas zoals Ctesias van Cnidus het vertelt.

men haul, and having captured it and killed it, hang it up in the sun for thirty days. From the body there drips a thick oil into earthenware vessels; and each worm yields up to ten cotylae. This oil they seal and bring to the Indian King; no one else is permitted to have so much as a drop. The rest of the carcass is of no use. Now the oil has this power: Should you wish to burn a pile of wood and to scatter the embers, pour on a cotyle and you will set it alight without previously applying a spark. And if you want to burn a man or an animal, pour some oil over him and at once he is set on fire. With this, they say, the Indian King even takes cities that have risen against him; he does not wait for battering-rams or penthouses or any other siege-engines, for he burns them down and captures them. He fills earthen vessels, each holding one cotyle, with oil, seals them, and slings them from above against the gates. When the vessels touch the embrasures they are dashed into fragments; the oil oozes down; fire pours over the doors, and nothing can quench it. And it burns weapons and fighting men, so tremendous is its force. It is however allayed and put out if piles of rubbish are poured over it. Such is the account given by Ctesias of Cnidus.

(Aelian, *On the characteristics of animals*. With an English translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971, V,3).

